

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 439.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e127202/facsimile.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

1849. **Beretning** № 105.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Syv og tredive Møde.

Den 12. Maj 1849. vedtægtsmæssig.

Om 10.00. morgens.

(Contd.)

Den 13. Maj 1849. vedtægtsmæssig.

Om 10.00. morgens.

(Contd.)

Marineministeren: Jeg maa tilklaade mig hertil at høje nogle fra Ord, som jeg antager al funne vere interessante, som Detoksin af Forhandlingen, og som jeg troer vil komme ved gode givende Admodighed af, at der træffet saadan Forhandlinger, som ere foregående i Placaten. Det er Forhandlingen bestjente, at saaledes som jeg tilsligere har udtalet mig, har jeg aldrig sagt at forbindes de to Hjemfør, paa den ene Side, hvad der er forendt til Statsens Barn, og paa den anden Gang, saaledes muligt, at holte Handel og Sildsfært i Gang; men deraf folger, at i det Dækst, Winteren er forbi og Forvaret intet, og vi skulle træde fulkommen ind i Kampen, paa en Tid, da øgtes intet en stor Mængde Handelsfærd ville være satte i Hart, fandt det let tankes, at der i et sådant Dækst vil kunne være Mangl paa Gott. Jeg troer imidlertid, at dette vel vil kunne lønnes, og det vil for en stor Del vore tempos derved, at dette Maas. Seling har medført en kundelig Dækst, hvilket Krigsministeren, saa at et stort Antal Matroser ere blevne deels halvdeserne, deels de, som var holdeafarne, holdefarne. Saaledet i denne Hjemfør er det opsigte Maas. Hjemfør saaledes, at da man aldeles uforberedt den 1ste April f. A. fulde samle Skomandfabet, var det ikke muligt at udelebringere flere end havde 350 befarene Matroser, hvoraf 183 holdefarne og 162 holdeafarne. Den 1ste Mai var derimod Antallet voret til 1200, og den 1ste Juni til 1600. Dette vil imidlertid end ikke være tilstrækkeligt nu hvad man ønsker og hvad man maa ønske at have i Begyndelsen af April f. A., da jeg til den Tid maae at have Brug for 1800 Holde- og Halvdeserne. Det er altsaa ikke blot nødvendigt at lage Hjemfør til, hvortiltes Antallet er regnet over hher, men man maa også sege for, at ikke mange Skomand lige aldeles senige, som kunne varme om Hovedlandet, og som dog ikke ere gaaede til Sjøfart.

Ned Hjemfør til Sjømandspatienten, men efter Pearlis er det i Grosseto blevet gjort til Sjømand for Bevilling ejer Anføring til Administratiet og sentre til Marineministeriet. Dem har jeg nu foranlediget tilbageholde, og der ere af mig henvist til næste Session, og derefter kan man omtrent anfille en Beregning, ved at set hen til Antallet af Sjømandspatienter i de foregående Aar; men de kunde i dette Dækst ikke gives fri for Udstyrning til at fare mod Sjømand. Naturligvis er Tallet blæst forrygtet lidt nuar dermed, at der vel allid er Regel, der ikke har nillet undtagelse for Bernepligtigen, og dette har dragt dem til at forlange Anførelse fra Sjømand; men det er dog ikke noget videre fort Antal, og jeg troer ikke, at det er mere end hoved 60. (og dette kan nemlig ikke beregnes), saaledes at det ikke vil arbejde værre fra det viefelige), som vilde opstaae paa denne Maade af dem, som allers vilde være dømte fri for Udstyrning, det de havde saadet Stormandspatient.

Den anden Del af Placaten berimed angaaer dem, der have Sjømandspatient, men som ikke have opnaat 31 Maars Leggesvilles afdøber, og som ejer det Princip, der er udtaet i den almindelige Bernepligtighed i det Helse, nære enighed overensstemmende med Billighed at kurere lidelse til Sædene Forvar. Hvor diöse angaaer, maa man sege for, at de ikke fulde ikke noget Lov i deres Øvre mod hvad de hidtil have haft, men at der fun skal for en Forændring i deres

Tjenestemaaade. Her er det ikke muligt, bestjent at opgive noget Tal, hvilket man vil omtrent hænde Matrosen, der holder sig til Sere Hjemfør; men det er ikke muligt at sige, hvornaae der ville være i Hart til Forvaret, og hvornaae der ere hjemme, saa at de, der paa den Maade funne vindes, vel omtrent kan vil fungne beregnes til et Antal af 2 à 300. Saaledes vil den Maas. af den mere Mandstab, som ved den foreslagte Fremstilling kan indvobnes til Udstyrning for Glosten i Forvaret, saaledes, som Indstedsministeren nedsyndt har anført, funne anfattes til et Antal af omtrent 300.

Formanden: Det jeg forudsæter, at denne Søg vil blive taget under Behandling, vil der blive Spørgsmål, om den Fal henvises til Afdelingerne eller direkte overgives til Comiteehandling, og i dette Tilfælde vil der ligesiden blive Spørgsmål, om der Fal udtages en særegen Comitee, eller om den ikke kan henvises til Bernepligtigkomitee. Hvor det Sidste taler, at de Kræfter, der ere anførte for at vore de bedst til at behandle Bernepligtigheden, ogsaa maa anges at vore de bedst til at behandle det forelagte Lovdokst. Jeg maa naturligvis forsørge overstående Udgivelsen heraf til Forhandlingen.

B. Christensen: Da Regeringen har oplyst, at det med Hjemfør til Sjøfønernes forehåndne Afholdelse er af særliges Vigts, at en Lovbestemmelse, som Udgivet, snarest muligt kan udgives, da den foreslaaede Lov derhos kan betragtes som nærforsvarende og sammenhængende med den Bernepligtighed, vil netop nu have behandlet, samt da vi upotvistligst alle med for Beredvillighed ville imødekomme Regeringens Bestrebelse for Forhåndsfremmet hurtige og tilfredsstillende Udstilling i alle Rejninger, saa Fal jeg ikke lige i Bernepligt at umiddelbart, at de fremstige Udsigt maaende til Behandling at umiddelbart, at den forelægge Lovdokst indvobnes til Behandling af en Comitee, der efter min Formening hellst være den allerede udvalgte for Lovforslaget om den almindelige Bernepligt. Vi behandle det i Afdelingerne vilde jeg derimod finde overflodigt at med Hjemfør til dette forholdsoldts ringe Beredvillighed og Omfang, og i stabeligt med Hjemfør til den Tid, derved rimeligvis vilde vobes for mere offentlige Møder, da de daglige Comitemøder i Bisants og Gravdalsvægen nylængt vilde give det umuligt at holde Afdelingsmøder uden næst i den for vore offentlige Møder bestemte Tid.

B. Udsokt fuld har der forsøgt pantsmaa. Ig. mig en Beretning, som jeg troer alcrede paa dette Stadium af Forhandlingen at darbe andvæ, og det er, om det dog ikke maaende være enstellig, om man fra Sjøfønernes Side funde hude passende Midler til at forbinde Handelsministerium og Drogmarinen, saaledes at Man i de forskjellige Grader i Handelsministerium funde indvalfet i passende, tilsvarende Grader i Drogmarinen. Andre Banks, til Grænse fraanlig, have i det mindste forløgt paa noget Sædant, og en tille Stat. som vor forent at have særliges Øfstering til noget Blaende.

Formanden: Jeg troer ikke, at dette kan være Hjemfør for Discussion paa det nærmereude Stadium; der maa rigtigst herom blives et separat Forslag.

Balthazar Christensen: Det har heller ikke været mit Menning; jeg har kun ønsket at anmode nærmest det med Hjemfør til Sjøfønernes Tilhængerselske.

Formanden: Jeg vittede det nærmest, for at Discussionen dermed ikke skulle forvirretes.

Algreen: Udsig: Jeg maa understøtte Lovforslaget om, at Sagen gaaer over til Bernepligtikomiteen.